

DECIZIA NR. 152

Direcția generală a finanțelor publice a județului Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către SC X privind reluarea procedurii de soluționare a contestației potrivit Rezoluției emisa de Parchetul de pe langa Judecătoria Brasov.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov în raportul de inspecție fiscală, procesul verbal și Decizia de impunere privind suma reprezentand TVA, dobânzi aferente TVA, penalități aferente TVA, impozit pe profit, dobânzi aferente impozitului pe profit si penalități aferente impozitului pe profit

Prin Decizia nr.74 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice- Biroul de soluționare a contestațiilor s-a dispus suspendarea soluționării cauzei cu privire impozitele si taxele contestate până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, întrucât actul de control și anexele au fost înaintate Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov.

Prin adresa înregistrată la D.G.F.P. Brașov, SC X depune Rezoluția emisă de Parchetul de pe Lângă Judecătoria Brașov, în vederea soluționării pe fond a contestației formulată de către aceasta.

În Rezoluția emisă de Parchetului de pe Lângă Judecătoria Brașov s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului, administrator al SC X, intrucat sub aspectul laturii subiective nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală și fals în acte contabile, prevăzute de art.11 lit.c) din Legea nr.87/1994 privind evaziunea fiscală, fals intelectual prevazut de art.43 din Legea contabilitatii nr.82/1991, fals in declaratii prevezuta de art.292 Cod penal.

Totodata s-a dispus neinceperea urmaririi penale impotriva administratorului in raport de savarsirea infractiunilor de fals in inscrisuri sub semnatura privata si uz de fals, prevazute de art.290 si art.291 din Cod penal, intrucat nu sunt intrunite elementele constitutive ale acestor infractiuni lipsind latura subiectiva.

Prin adresa am solicitat punctul de vedere al Garzii Financiare Brasov privind solutionarea contestatiei in raport de solutia organelor penale potrivit prevederilor pct. 10.6 si 10.7 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Garda Financiara Brasov, prin adresa, inregistrata la D.G.F.P.Brasov ne comunica faptul ca Rezolutia emisa de Parchetul de pe langa Judecatoria Brasov este definitiva si irevocabila.

Prin adresa am solicitat Directiei Controlului Fiscal Brasov punctul de vedere privind solutionarea contestatiei in raport de solutia organelor penale in conformitate cu prevederile pct. 10.6 si 10.7 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Urmare a adresei noastre, D.C.F.Brasov prin adresa, inregistrata la D.G.F.P.Brasov, precizeaza faptul ca Rezolutia emisa de Parchetul de pe langa Judecatoria Brasov este definitiva si irevocabila si isi pastreaza punctul de vedere exprimat prin procesul verbal, decizia de impunere si referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei.

Având în vedere faptul că sunt întrunite condițiile prevăzute de 174, art.183 alin.(3) din O.G. nr.92/2003, republicată, Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor urmează a se investi cu soluționarea pe fond a cauzei.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174, 175 și 176 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită să soluționeze pe fond contestația formulată de SC X.

I. SC X contestă măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov, prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere motivând că facturile fiscale verificate de organul fiscal și asupra cărora au stabilit T.V.A., impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente sunt perfect valabile, iar considerarea lor ca și incorecte este un abuz din partea organelor de control.

Prin contestația formulată petenta solicită anularea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere mai sus menționate și admiterea contestației pentru suma reprezentând TVA, impozit pe profit, dobânzi și penalități stabilite suplimentar asupra facturilor fiscale care nu au calitatea de document justificativ.

II.Prin raportul de inspecție fiscală, procesul verbal de control și Decizia de impunere organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov au stabilit în sarcina petentei impozit pe profit suplimentar, dobânzi și penalități aferente acestuia, TVA, dobânzi aferente TVA și penalități aferente TVA.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv reverificarea TVA și impozitului pe profit pe perioada 01.02.2001-31.05.2004 în baza prevederilor art.102 alin.(3) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală și a prevederilor pct.102.4 lit.c) și d) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea normelor de aplicare a Codului de procedură fiscală.

Reverificarea TVA și a impozitului pe profit s-a efectuat ca urmare a adresei I.J.P. Brașov, înregistrată la D.C.F. Brașov, prin care se comunică faptul că un nr. de 36 facturi fiscale și 89 chitanțe înregistrate în evidența contabilă a SC X nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art.6 din H.G. nr.831/1997.

Urmare a verificării s-a constatat că SC X s-a aprovizionat cu marfă la SC A după cum rezultă din cele 8 facturi anexate în copie la dosarul cauzei. Organele de control au constatat că facturile fiscale emise de SC A nu îndeplinesc calitatea de document justificativ întrucât nu au înscrise toate elementele de identificare a furnizorului și beneficiarului și anume: adresa furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire, cod numeric personal.

De asemenea societatea s-a aprovizionat cu marfă de la SC M după cum rezultă din cele 28 de facturi fiscale anexate în copie la dosarul cauzei.Organul de inspecție fiscală a constatat că facturile fiscale emise de către SC M nu îndeplinesc calitatea de document justificativ întrucât nu au înscrise toate elementele de identificare a furnizorului și beneficiarului și anume: adresa furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire, cod numeric personal.

Referitor la cele 89 de chitanțe emise de către SC M și SC A, organul de inspecție fiscală precizează faptul că urmare a analizei acestora nu s-a putut identifica numărul facturii

fiscale achitate, întrucât la rubrica "mențiuni pentru plată" este înscrisă mențiunea "c/v marfă sau plată marfă".

Urmare a constatărilor efectuate asupra celor 36 de facturi fiscale și 89 de chitanțe organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozite și taxe către bugetul statului, astfel:

A fost considerată ca nedeductibilă fiscal TVA aferentă facturilor fiscale care nu au calitatea de document justificativ, potrivit prevederilor art.2 lit.B și C din O.U.G. nr.17/2000 privind TVA, pct. 10.6 lit.g) din H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr.17/2000 privind TVA, art.24 alin.(1) din Legea nr.345/2002 privind TVA, art.62 din H.G. nr. 598/2002 privind Normele de aplicare a Legii nr.345/2002 privind TVA, art.3 alin.(2) din O.M.F. nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, secțiunea I lit.B pct.2 din Ordinul 425/1998 privind aprobarea normelor metodologice de întocmire și utilizare a formularelor tipizate comune pe economie, care nu au regim special.

Aferent TVA de plată, organul de inspecție fiscală a calculat dobânzi și penalități potrivit prevederilor art.13 din O.G. nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art 12-16 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art.114-116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Organul de control a considerat ca nedeductibilă fiscal cheltuiala cu marfa pentru care a stabilit suplimentar impozit pe profit potrivit pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr.82/1991, aprobat prin H.G. nr.704/1993, pct.24 secțiunea a II din O.M.F. nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, art.I pct.6 lit.m) din O.U.G. nr.217/1999 pentru modificarea și completarea OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit, art.9 alin.(7) lit.j) din legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit.

Aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar organul de inspecție fiscală a calculat dobânzi și penalități potrivit prevederilor art.13 din O.G. nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art 12-16 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art.114-116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.02.2001-31.05.2004.

1.Referitor la TVA stabilită suplimentar, dobanzi si penalitati aferente TVA, precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă petenta poate beneficia de dreptul de deducere a TVA aferenta facturilor fiscale de aprovizionare cu marfuri in conditiile in care acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În fapt, organele de control din cadrul D.C.F. Brasov au reluat controlul intrucat contribuabilul a mai predat organelor de cercetare penala un numar de 36 facturi fiscale si 89 chitante.Cele 36 de facturi fiscale reprezinta acte ce atesta aprovizionarea cu marfuri efectuata de contribuabil de la SC A si SC M iar chitantele evidentiaza contravaloarea marfii achitata catre SC A si SC M.

Organele de politie au efectuat verificari privind facturile si chitantele utilizate de catre administratorul SC X in contabilitatea societatii, ocazie cu care s-a stabilit ca

instrumentele sunt falsificate in sensul ca seriile respective apartin altor persoane fara legatura cu cauza de fata.

Astfel, reverificarea TVA și a impozitului pe profit a efectuată de către organele fiscale din cadrul D.C.F. Brașov ca urmare a adresei I.J.P. Brașov, înregistrată la D.C.F. Brașov prin care comunică faptul că un nr. de 36 facturi fiscale și 89 chitanțe înregistrate în evidența contabilă a SC X nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art.6 din H.G. nr.831/1997.

Urmare a verificării s-a constatat că SC X s-a aprovizionat cu marfă de la SC A după cum rezultă din cele 8 facturi anexate în copie la dosarul cauzei. Organele de control au constatat că facturile fiscale emise de SC A nu îndeplinesc calitatea de document justificativ întrucât nu au înscris toate elementele de identificare a furnizorului și beneficiarului și anume: adresa furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire.

De asemenea, societatea s-a aprovizionat cu marfă de la SC M după cum rezultă din cele 28 de facturi fiscale anexate în copie la dosarul cauzei. Organul de inspecție fiscală a constatat că facturile fiscale emise de către SC M nu îndeplinesc calitatea de document justificativ întrucât nu au înscris toate elementele de identificare a furnizorului și beneficiarului și anume: adresa furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire, cod numeric personal.

Referitor la cele 89 de chitanțe emise de către SC M și SC A, organul de inspecție fiscală precizează faptul că urmare a analizei acestora nu s-a putut identifica numărul facturii fiscale achitate, întrucât la rubrica "mențiuni pentru plată" este înscrisă mențiunea "c/v marfă sau plată marfă".

Fata de cele prezentate mai sus organul fiscal prin raportul de inspecție fiscală a fost considerată ca nedeductibilă fiscal TVA, aferentă facturilor fiscale care nu au calitatea de document justificativ.

În contestația formulată petenta susține că facturile fiscale verificate de organul fiscal și asupra cărora au stabilit T.V.A., impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente sunt perfect valabile, iar considerarea lor ca fiind incorecte este un abuz din partea organelor de control.

În drept, pentru cazul în speta sunt aplicabile prevederile art.19 din OUG nr.17/2000 privind TVA și art.22 alin.(5) și art 24 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind TVA, care precizează:

-art.19 din OUG nr.17/2000 privind TVA

"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18.

-art.22 alin.(5) din Legea nr.345/2002 privind TVA

"(5) Taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (4) pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de către o altă persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată;"

-art. 24 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind TVA

"(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;"

Pentru cazul în speță sunt aplicabile prevederile art.25 pct.B) lit.b) din OUG nr.17/2000 privind TVA si art.29 pct.B) lit.b) din Legea nr.345/2002 privind TVA , care precizează:

-art.25 pct.B) lit.b) din OUG nr.17/2000 privind TVA

"B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului;"

-art.29 pct.B) lit.b) din Legea nr.345/2002 privind TVA

"Persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au următoarele obligații:

b) persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru operațiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei sunt obligate să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului. Primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a), precum și lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determină pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente;"

Din cadrul legislativ mai sus menționat rezultă că, cumpărătorul poate fi tras la răspundere pentru neverificarea întocmirii corecte a documentelor de intrare a marfii respectiv daca facturile fiscale emise de SC M si SC A contin toate elementele de identificare si anume adresa furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire, cod numeric personal.

De asemenea, sunt aplicabile prevederile pct.10.12 si pct.11.7 din H.G. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG nr.17/2000 privind TVA, art.62 din H.G. nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind TVA

coroborat cu prevederile art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art.3 alin.(2) din Ordinul nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997, care precizează:

-pct.10.12 și pct.11.7 din H.G. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG nr.17/2000 privind TVA

"10.12. Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;

11.7.Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile sunt obligați să consemneze livrările de bunuri și prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997."

-art.62 din H.G. nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind TVA

"(1) Documentele legale prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza cărora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adăugată, sunt: exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice, emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997"

-art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora

"Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență."

-art.3 alin.(2) din Ordinul nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997

"(2) În partea stângă jos a facturii fiscale vor fi menționate și datele de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunurilor, și anume: numele și prenumele, seria și numărul actului de identitate (buletin de identitate, carte de identitate sau pașaport), codul numeric personal."

Întrucât facturile fiscale existente la dosarul cauzei nu conțin toate elementele de identificare și anume adresa furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire, cod numeric personal, acestea nu au calitatea de document justificativ astfel ca, petenta nu are drept de deducere a T.V.A. aferentă acestor intrări de mărfuri.

Totodata, sunt aplicabile si prevederile Ordinului 425/1998 emis in temeiul art.4 din Legea nr.82/1991 si art.2 din H.G nr.831/1997 la sectiunea I lit.B -Norme Generale privind documentele justificative și financiar-contabile, care precizeaza:

"Înscrisurile care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare."

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță, faptul că petenta a dedus TVA în baza unor facturi incomplete care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit prevederilor legale, urmează a se menține ca legale constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la respingerea la deducere a TVA aferentă facturilor fiscale de aprovizionare cu marfa de la furnizorii SC A si SC M.

Dobânzile și penalitățile aferente TVA de plată au fost calculate de organul fiscal potrivit prevederilor art.33 din Legea nr.345/2002 privind TVA coroborat prevederile art.13 din O.G.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, art.12, 13, 14 si 16 din O.G. nr.61/2002 privind creantele fiscale si art.108, 114, 115 si 120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Avand in vedere prevederile legale in speta si principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmează principalul urmează a se respinge contestatia ca neintemeiata pentru dobânzile și penalitățile aferente TVA de plată.

2.Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobanzile si penalitatile aferente acestuia, precizăm următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă petenta datorează bugetului de stat diferenta de impozit pe profit stabilit suplimentar, în condițiile în care facturile fiscale privind intrarea marfii in gestiune, înregistrate în evidențele contabile nu au calitate de documente justificative.

În fapt, urmare a verificărilor efectuate s-a constatat că petenta a înregistrat în evidențele contabile facturi reprezentând aprovizionare cu piese auto.Urmare a verificarii efectuate organul de insecție fiscala a constatat ca un numar de 36 de facturi fiscale emise SC A si SC M nu conțin toate elementele de identificare si anume adresa: furnizor/prestator, cont bancar, denumire bancă, adresa completă a cumpărătorului, date de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunului: nume și prenume, seria și numărul actului de identitate, semnătura de primire, cod numeric personal.

Organul de inspectie fiscala a considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile reprezentand costul mărfii achiziționată în baza acestor facturi fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, procedând la recalcularea profitului impozabil și a impozitului pe profit aferent perioadei 2002-2003 stabilind un impozit pe profit suplimentar precum si dobanzi si penalitati aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar.

In drept, art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora coroborat cu pct.2.4 din OMF nr.306/2002 pentru aprobarea reglementarilor contabile simplificate armonizate cu directivele europene, art.3 alin.(2) din Ordinul nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G.nr.831/1997 si prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, precizează:

-art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora

"Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență."

-pct.2.4 din OMF nr.306/2002 pentru aprobarea reglementărilor contabile simplificate armonizate cu directivele europene

"Documentele justificative sunt documentele primare care probează legal o operațiune.

Documentele justificative cuprind, cel puțin, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentului;*
- b) denumirea și sediul persoanei juridice care întocmește documentul;*
- c) numărul și data întocmirii acestuia;*
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economice (când este cazul);*
- e) conținutul operațiunii economice și, dacă este cazul, temeiul legal al efectuării acesteia;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;"*

-art.3 alin.(2) din Ordinul nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G.nr.831/1997

"(2) În partea stângă jos a facturii fiscale vor fi menționate și datele de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunurilor, și anume: numele și prenumele, seria și numărul actului de identitate (buletin de identitate, carte de identitate sau pașaport), codul numeric personal."

-art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată,

"(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate angajază răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate."

Din documentele existente la dosarul cauzei respectiv facturile fiscale emise de SC A și SC M rezulta că acestea nu conțin toate datele de identificare ale furnizorilor de marfă, date privind expediția mărfii, semnătura de primire a mărfii, astfel că acestea nu au calitatea de document justificativ.

Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, petenta avea obligația de a verifica dacă documentele emise de furnizorii de marfă sunt corect întocmite și conțin toate elementele de identificare ale acestora.

Pentru cazul in speta sunt aplicabile prevederile prevederile pct.5, alin.(6) lit.m) din OUG.nr.217/1999 pentru aprobarea și modificarea O.G.nr.70/1994 privind impozitul pe profit si art.9 alin.(7) din legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, precizează:

-pct.5 alin.(6) lit.m) din OUG.nr.217/1999 pentru aprobarea și modificarea O.G.nr.70/1994 privind impozitul pe profit

"Sunt considerate cheltuieli nedeductibile fiscal:

-cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;"

-art.9 alin.(7) lit.j) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit

"Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii;"

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate, documentele de intrare a mărfii în gestiune, cheltuielile cu descărcarea de gestiune cu piese de schimb si accesorii auto, înregistrate în evidența contabilă în baza înscrisurilor care nu au calitatea de document justificativ nu sunt deductibile fiscal.

Astfel, prin considerarea ca nedeductibilă fiscal a cheltuielilor pentru descărcarea gestiunii cu piese de schimb si accesorii auto organul de inspecție fiscală in mod legal a stabilit suplimentar impozit pe profit potrivit prevederilor pct.5 alin.(1) din OUG.nr.217/1999 pentru aprobarea și modificarea O.G.nr.70/1994 privind impozitul pe profit si art.7 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit care precizează:

-pct.5 alin.(1) din OUG.nr.217/1999 pentru aprobarea și modificarea O.G.nr.70/1994 privind impozitul pe profit

"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile."

-art.7 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit

"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile."

Avand in vedere prevederile legale mai sus invocate urmează a se respinge ca neintemeiata contestatia petentei pentru suma reprezentand impozitul pe profit stabilit suplimentar de catre organul fiscal prin decizia de impunere.

Dobânzile si penalitati aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar au fost calculate de organul fiscal potrivit prevederilor art.13 din O.G nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, art.12, 13, 14 si 16 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creantele bugetare si art.108,114,115 si 120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Avand in vedere prevederile legale invocate si principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmează principalul urmează a se respinge contestatia ca neintemeiata pentru dobânzile si penalitatile, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar.

Pentru considerentele arătate in conținutul deciziei și in temeiul H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora , Legea contabilității nr.82/1991 republicată, OUG. nr.217/1999 pentru aprobarea și modificarea O.G.nr.70/1994 privind impozitul pe profit, Legea 414/2002 privind impozitul pe profit, O.G. nr.17/2000 privind T.V.A., Legea nr.345/2002 privind TVA, O.G. nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12,13 și 14 din O.G. nr.61/2002 republicată privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115, 120 și art.186 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC X.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.